

fabrikeret her i Landet, og endvidere staar der — idet man har taget Hensyn til, at det, at der staar et dansk Stednavn, maaske vilde bevirke, at Folkovre i England tro, at det er dansk Smør — at der ikke maa sættes noget dansk Stednavn paa. Videre tror jeg ikke, man bør gaa, man bør ikke gaa til, hvad det ærede Medlem foreslaar, at forbyde Smøresportørerne at sætte deres Firma — altsaa Navnet alene — paa Jusstagerne. Det forekommer mig, at det er noget uretsfærdigt imod Forretninger her, som have skaffet sig et vist Renomme ved det gode Smør, de eksportere herfra til England, hvad enten det nu er dansk eller svensk Smør, at man vil sige til dem: Skønt I have skaffet eder et godt Renomme, og skønt eders Smør er kendt, fordi der staar det og det Firma paa det, skal det ikke mere være eder tilladt. Det er saaledes i England, at medens man absolut eller i alt Fald jævnlig vil tro, at Smørret, naar der er en dansk Stedbenævnelser paa Jusstagen, kommer fra Danmark, saa vil man ikke, fordi der staar et dansk Firmanavn paa, absolut tro, at det skulde være dansk Smør, men kun, at det er godt Smør, som man kan være tjent med at saa, fordi man ved, at dette Firma leverer godt Smør. Jeg tror, at det vilde være uretsfærdigt, om man fulgte det ærede Medlem og vedtog Underændringsforslaget Nr. 1. Hermed skal jeg slutte, idet jeg henholder mig til, hvad jeg før udtalte, og anbefaler at forkaste det ærede Medlems Ændringsforslag og at vedtage Udvalgets Forslag.

Oet. Hansen: Forholdet er altsaa efter det Standpunkt, som ikke alene Udvalget, men ogsaa den ærede Minister staar paa, med Hensyn til Udførselen fra Danmark af Smør, som ikke er tilvirket her i Danmark, saaledes at man har Lov til at sætte hvilken Betegnelse, man vil, naar det bare ikke er et enkelt dansk Stednavn eller ikke indeholder en udtryffeligt Udtalelse om, at Smørret er tilvirket i Danmark, og at det ikke skal være strafbart, om der staar en Betegnelse paa det, som er stikket til at bibringe Køberne en fejlagtig Mitagelse om, at det er dansk Smør. Det forekommer mig, at det er et vigtigt Spørgsmaal, om man skal vælge det ene eller det andet. Det ærede

Udvalg har fremhævet, at der burde tages Hensyn til Eksportørens Bequemmelighed, og at Bestemmelserne skulde være klare. Den ærede Minister fremhævede et andet Moment, nemlig Hensynet til Toldvæsenet. Han mente, at den eneste Kontrol, der i Virkeligheden kunde føres, var den gennem Toldvæsenet; men saa maatte man ogsaa give Toldvæsenet meget præcise og bestemte Instruktser, og man kunde ikke overlade til Toldvæsenet at skønne over, hvorvidt Betegnelsen var af dem, der kunne passere, eller af dem, der ikke kunne passere. Jeg maa tillade mig at tro, at Toldvæsenet mellem Aar og Dag, Hundreder og Hundreder af Gange maa afgøre Spørgsmaal, der ere langt vanskeligere end de Spørgsmaal, der her ville komme til at foreligge. Toldvæsenet maa jo ved Anvendelsen af Toldtariffen dagligdags anvende et Skøn over meget vanskelige Spørgsmaal, og naturligvis vil Toldvæsenets Skøn kunne afstedkomme store Ulemper for de handlende. Naar man nu vilde affatte Forslaget omtrent saaledes, som jeg har foreslaaet det, og altsaa være paa det rene med, at det maatte være Toldvæsenet, der maatte raabe Gevalt og stoppe Smør, der var utilladeligt betegnet, saa maatte det naturligvis blive Indenrigsministeriets Sag gennem Finansministeriet at instruere Toldvæsenet om, hvad det havde at iagttage, og som der saa et tvivlsomt Spørgsmaal, saa var det jo ikke værre, end at Spørgsmaalet kunde blive forelagt Indenrigsministeriet. Den Ulempe eller Ulykke, der vilde ske, var ikke af anden Bestaafenhed end den, der sker Hundreder og Hundreder af Gange under Toldvæsenets Virksomhed. Hvis der skulde være Fare for, at Smørret blev fordærvet, maatte det naturligvis kunne faas udleveret eller i alt Fald faas assendt uden denne Etiket, som jo kunde blive slettet. Vedkommende er jo gaact til Grænsen af det tilladelige, thi ellers vilde det ikke falde Toldvæsenet ind at stoppe; naar han altsaa har gjort det, og Smørret er blevet stoppet, saa maa han virkelig tage Stade for Hjemgæld og se, hvorledes han redder sit Smør. Der var for øvrigt nogen Uoverensstemmelse mellem den ærede Ministers og Udvalgets Opfattelse af, hvorledes man skulde forstaa dette Udtryk „en Betegnelse, som enten angiver, at Smørret er til-